

MIJAĆ SIĘ (20) *vb impf*

się (16), się (4).

inf mijać się (2). ◇ *praes 1 sg* mijam się (1). ◇ *3 sg* miją się (10). ◇ *3 pl* mijają się (3). ◇ *praet 1 pl pers -smy* się mijali (1). ◇ *3 pl m pers* mijali się (1). ◇ *fut 3 sg f* będzie się mijać (1). ◇ *con 3 sg n* by się mijało (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przechodzić, przejeżdżać obok kogoś podążającego w przeciwnym kierunku; obviare Cn (20) : arcybiskup iechał z zamku w Krakowie/ a książdz Krupski na zamek/ y przyfzło sie im miiąć prawie iuz przed kámięnicą Arcybiskupią. KochAp 7.

W przen (18) :

a) *Z kim albo z czym się nie zgadzać, od czego się różnić, czego nie uznawać; abhorrare, aversari Mącz; aberrare, deviare Cn [w tym: z czym (15)] (17) :*

mijać się z kim (1): Bo tám cnotá y prawdá/ z obiémá/ [z włodarzem i starostą] sie miya. RejZwierc 138.

Frazy: »[ktoś] się z cnotą mija« = ktoś jest niecnotliwy (1): Zadna nie bywa fzkodliwfa beftija/ iáko vporny gdy sie s cnotą mija. RejZwierc 215.

»prawda się [z czym] mija« = coś jest nieprawdziwe, nie zgadza się z prawdą (1): czo pomogą wytáwne á ony záfárowáne z Grámmátiki słowká/ iefli prawdá á skutek dáleko sie z nimi mija? RejZwierc 13v.

Zwroty: »daleko się [z] prawdą [czego] mijać« = być dalekim od prawdy (1): y tá mowá/ [...] nie mnieny też dowodu/ iáko y pierwfza/ potrzebuie. Gdyż też tákże iáko y pierwfzá/ dáleko fię [z] słowá Bożego prawdą mija. CzechEp 330.

*»(daleko) z prawdą się mijać« = nie zgadzać się z prawdą, kłamać, mylić się; mentiri Mącz [szyk zmienny] (11): RejFig Cc2v; Mentior [...] Łzę s prawdą sie miyam. Mącz 216y; Longissime abesse a vero, Dáleko sie miyác s prawdą. Mącz 429c, 158c, 326a, 353b; roznie sie o tym piác ważyli [...] á coż potym/ gdy sie z prawdą mijáli. CzechRozm 25v; ia ná to zezwolić [...] nie mogę/ przeto iż sie z prawdą mija to mniémánie ich CzechRozm 150, 220v; CzechEp *2, 349.*

»z rozumem się mijać« = być nierozumnym, działać z zaprzeczeniem zdrowego rozsądku (2): RejRozpr K3; zazdrość/ iefli rozumem będzie rządzoná/ będzie iákoby pobudká do cnoty y do vcźciwych ípraw wiodáca [...] lecz iefli fię z prawdziwym rozumem będzie mijác [sin a recta ratione fuerit aversa]/ będzie bárzo zła ModrzBaz 65v.

Szereg: »mylić się [na czym] i z prawdą się mijać« (1): Wízákże sie ná tym mylá/ y z prawdą sie bárzo mijáią/ ci wśzyfcy/ ktorzy ták trzymáią: żeby też złym y śwowolnym ludziom dofyć [Chrystus] vcźynić miał. CzechRozm 220v.

b) *Nie przeprowadzić, nie dokonać czegoś [z czym] (1) :*

W porównaniu (1): Byćiechmy wiedzieli co ieft prawdziwa Exekucya/ [...] fkóńczylibyśmy ią byli pewnie/ ná przelśłym Seymie w Piotrkowie: ále żeśmy iéy nieználi/ [...] przetośmy fye też z Exekucyą/ iáko z nieznáiónym człowiekiem/ w Piotrkowie mijáli OrzQuin E3v.

a. *O dwóch częściach złamanej kości w miejscu ich złożenia [z przeczeniem] (1) : pierwey kość zaś rowno łtul/ á w łupki zwięż/ ábyłye nic niemijało miestce złamáné SienLek 150.*

Formacje współrdzenne cf MIJAĆ.

Cf MIJAJĄCY SIĘ

IM